

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda yer alan sorularımın Milli Savunma Bakanı Sn. Mehmet Vecdi Gönül tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Prof. Dr. Metin Lütfi BAYDAR

Aydın Milletvekili

Anayasa'nın 72. maddesi: "Vatan hizmeti her Türk'ün hakkı ve ödevidir. Bu hizmetin Silahlı Kuvvetlerde veya kamu kesiminde ne şekilde yerine getirileceği veya getirilmiş sayılacağı kanunla düzenlenir" biçimindedir. Buna binaen Askerlik Kanunu'nun birinci maddesi de: "Türkiye Cumhuriyeti tebaası olan her erkek, işbu kanun mucibince askerlik yapmağa mecburdur" der.

Görülüyor ki, vatan hizmeti, her yurttaş için bir hak ve ödev olarak belirlenmiş ve bir vatan hizmeti olan askerlik de Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne yurttaşlık bağıyla bağlı her erkek için zorunlu kılınmıştır. Anayasa ve yasada "**her erkek**" için zorunlu olduğunu gördüğümüz bu hizmet, şu durumda toplumu oluşturan sınıf ve kategorilere ait bireyler arasında herhangi bir ayırım gözetmeksizin askere alınma biçiminde uygulanmak durumundadır. Bu uygulama aynı zamanda ayırım gözetmeksizin askere alınmış bireyler arasında; din, dil, mezhep, sınıf, sosyal ve ekonomik statü, akrabalık ayrıcalığı gibi gerekçelere dayalı bir ayırım gözetilemeyeceği anlamına gelir.

Ancak, 7 Haziran seçimleri sonrası dozajı artan çatışmalı ortam neticesinde, şehit olan askerlerin hemen tamamının yoksul halk çocukları olduğunu görüyoruz. Öyle anlaşıyor ki, yüksek gelire sahip politikacıların, diplomatların, bakanların, bürokratların, iş adamlarının, medya patronlarının, üst düzey askeri yetkililerin çocukları; ya askerlik yapmıyor ya da bir dönemin başbakanının oğlu gibi, havuzlu villalarda su altı komandosu olarak vatani hizmetlerini yerine getiriyorlar. Bir kısım paralarının çocukları yurtdışında eğitim ve ticaretle uğraşıyor, halkın vergileriyle eğlence mekânlarının kıdemli müşterisi oluyor, milyon dolarlık özel yatlarıyla "mavi yolculuk"lara çıkıyor, parayı basıp askerlik yapmıyorken; bayraklara sarılı naaşlar, Anadolu'nun her yerinde, düşük ve orta gelirli ailelerin evlerine giriyor.

Bu bağlamda;

- 1) Askerlik hizmeti için gerekli şartları barındıranlar arasında, çatışma alanlarındaki görevlendirme hususunda bir çifte standart mı uygulanmaktadır?
- 2) Bedelli askerlik uygulaması toplumsal kesimler arasında bir eşitsizliğe neden olmuyor mu?
- 3) Bedelli askerlik uygulaması anayasanın eşitlik ilkesi ile uyuyor mu?
- 4) Şehit olan askerlerin hemen hepsinin alt gelir grubuna ait toplumsal formasyonda yer alması bir tesadüf müdür?
- 5) Ülke savunması yalnızca alt gelir gruplu ailelerin çocuklarına zorunlu kılınan bir görev midir?

- 6) Şayet değilse, askere alınmış ve çatışma alanlarında görevlendirilmiş kaç tane; yüksek gelir düzeyinde bulunan birey, bakan, bürokrat, üst düzey askeri yetkili, milletvekili, diplomat, iş adamı, medya patronu çocuğu vardır?